

ततश्च किमित्यत आह तदिति तत्जीवस्वरूपं कारणैर्वासनाभिर्युक्तं कार्यस्य कर्मणः संप्रहंकारयतितथा जीवः प्राग्वासनावशात्कर्मणि प्रवर्तत इत्यर्थः येन संप्रहेण तत्तादात्म्यं वर्तते ऽनुवर्तते वासनावशात्कर्मक मवशाच्च वासना इति चक्रं चक्रवदनवरतप्रवाहं ॥ ७ ॥ अव्यक्तं धीवासनावदं नाभिवदंतरंगं यस्य व्यक्तं देहेंद्रियादि अराः नाभिनेमिसंधानकाष्ठानितद्वहिरंगं यस्य विकारः ज्ञानक्रियादिः परिमंडलं नेमिः तद्व त्व्यापकं स्निग्धं रंजनात्मकं रजः अक्षइव चालकं यस्य चक्रं जन्ममरणप्रवाहसंघातः क्षेत्रज्ञेनाधिष्ठितं ध्रुवं अविचान्यं वर्तते ॥ ८ ॥ स्निग्धत्वात् रजोगुणाक्रांतत्वात् तिलपीडैस्तैलिकैः भोगैः सुखदुःखयोगैः ॥ ९ ॥ कर्मेति तत्र संघातात्मकं चक्रं तर्षात्फलतृष्णया अहंकारो ऽभिमानस्तत्परिग्रहात्तेन स्वीकृतं सत्कर्म कुरुते कार्यकारणसंयोगे देहाज्ञानयोगे आगामिनि सहेतुः तत्कर्मकारणं बिभेयापेक्षं पुंस्त्वं उपपादितः सम र्थितः ॥ १० ॥ ननु कारणाभिन्नं कार्यमिति सांख्याः न हि कुंडलं कनकादन्यत् किंतु कनकमेव संस्थानविशेषविशिष्टं कुंडलमित्युच्यते तथा कारणात्कार्यं भिन्नमभिन्नं चेत्यौडुलोमिः उक्तमिष्यत एवं भावादित्यौडु लोमिरिति शास्त्रे तदनुवादात् प्रपंचः कार्यावस्थायां ब्रह्मणो भिनोपिकारणावस्थायामभिन्न इति सूत्रार्थः अस्मिन्मतेपिकारणांशेन कार्यस्य कारणादभेदोस्ति येतु कार्यकारणयोर्गवाश्ववद्वेदमिच्छंतितेषामपि त

तत्कारणैर्हि संयुक्तं कार्यसंग्रहकारकं ॥ येनैतद्वर्तते चक्रमनादिनिधनं महत् ॥ ७ ॥ अव्यक्तनाभं व्यक्तारं विकारपरिमंडलं ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं चक्रं स्निग्धाक्षं वर्तते ध्रु वं ॥ ८ ॥ स्निग्धत्वात्तिलवत्सर्वं चक्रे स्मिन्वीज्यते जगत् ॥ तिलपीडैरिवाक्रम्य भोगैरज्ञानसंभवैः ॥ ९ ॥ कर्मतत्कुरुते तर्षादहंकारपरिग्रहात् ॥ कार्यकारणसंयो गे सहेतुरुपपादितः ॥ १० ॥ नाभ्येतिकारणं कार्यं न कार्यकारणं तथा ॥ कार्यव्यक्तेन करणे कालो भवति हेतुमान् ॥ ११ ॥ हेतुयुक्ताः प्रकृतयो विकाराश्च परस्परं ॥ अन्योन्यमभिवर्तते पुरुषाधिष्ठिताः सदा ॥ १२ ॥

योरपृथक्सिद्धत्वमस्ति अतो मल्लयोरिव न कार्यकारणयोः संयोगः कर्मनिमित्तो युज्यत इत्याशंक्य विवर्तवादाश्रयेण परिहरति भाष्येतीति रज्जूरगयोरिव कार्यकारणयोर्विषमसत्ताकत्वादन्योन्यस्मिन्प्रवेशः कन ककुंडलादिव न घटत इत्यर्थः नात्येतीति पाठेपि नातिक्रामति नव्यामोतीत्यर्थः कुतस्तर्हि गवाश्ववदत्यंतभिन्नयोः कार्यकारणभाव इत्याशंक्याह कार्यव्यक्तेन करणे इति भावे निष्ठा हेतौ तृतीया अधिकरणे ल्युट् करणे अधिष्ठाने कार्याभिव्यक्तये हेतुमान् अदृष्टादिसहायांतरवान्कालः भवति प्रभवति अयं भावः नमृद्वदन्यायेन प्रतीचिप्रपंचाभिव्यक्तये कारकव्यापारो ऽपेक्ष्यते किंतु भोगप्रदकर्मोद्धोदहेतुः काल एव रज्ज्वा भिवोरगोत्पत्ताविति कार्याणां तूपकरणे इति पाठे तु उपकरणे सत्ताप्रदानरूपोपकारे काल एव प्रभवति न कारकव्यापार इत्यर्थः तथाच निरधिष्ठानकभ्रमासंभवात् अधिष्ठानाध्यस्तयोः सत्यमिथ्यावस्तुनोरत्यंतभेदे पिकार्यकारणभावो युज्यत इत्यर्थः ॥ ११ ॥ एवमधिष्ठानाध्यस्तयोः सर्वधेकर्महेतुरित्युक्ता ऽध्यस्तानामपि प्रकृत्यादीनां मिथः संयोगे कर्मैव हेतुरित्याह हेत्विति हेतुयुक्ताः कर्मयुक्ताः अभिवर्तते संहन्यंते प्रकृत योष्टौ विकाराः षोडशेति चतुर्विंशतिः पूर्वोक्ताः ॥ १२ ॥